

- » Ἀγάπα τὸν πλησίον σου.
- » Διατῆρει τὴν θέσιν σου.
- » Μὴ λέγῃς ποτὲ κακὸν διὰ τοὺς ἄλλους.
- » Μὴ ἐμπαίξῃς οὐδένα διὰ τὰ σωματικὰ αὐτοῦ ἐλαττώματα.
- » Μὴ καταδιώκῃς τὸν ἡττημένον ἐκ-
θρόν σου.
- » Πάσχισον ν' ἀποκτήσῃς μεγάλην ὑπό-
ληψιν.

Ὁ καλλίτερος ἄρτος εἶναι ἐκεῖνος, ὃν ἀπολαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

- » Ἄκουε τὰς συμβουλὰς τῶν σοφῶν.
- » Ὅσῳ μανθάνει τις τοσοῦτῳ μᾶλλον λαμβάνει τὴν εὐκολίαν τοῦ μανθάνειν.
- » Ἡ παιδεία εἶναι ὁ μᾶλλον διαρκὲς θυ-
σαυρός.
- » Προτιμώτερον νὰ ἦσαι ἄλαλος ἢ ἀ-
μαθής.

Ὁ ἀληθὲς τῆς σοφίας σκοπὸς εἶναι νὰ διακρίνῃ τις τὸ καλὸν τοῦ κακοῦ.

- » Μὴ γενῇς αἵτιος νὰ ἐρυθριάσωσιν οἱ
γονεῖς σου.

» Ὅ,τι μανθάνῃ τις ἐν τῇ νεαρόᾳ αὐτοῦ ἡλικίᾳ εἶναι τοσοῦτῳ διαρκὲς, ὅσῳ καὶ τὰ ἐγκεχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου γράμματα.

- » Ὁ σοφὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις γνωρίζει
ἑαυτόν.

» Τὰ βιβλία σου ἔστωσαν οἱ καλλίτε-
ροί σου φίλοι.

- » Καὶ ὅταν φθάσῃς εἰς τὸ ἑκατοστὸν τῆς
ἡλικίας σου ἔπος πάσχῃς πάλιν νὰ μανθάνῃς.

» Ἡ σοφία εἶναι στερεὰ καὶ ἐπὶ τοῦ κι-
νητοῦ αὐτοῦ ὠκεανοῦ.

- » Μὴ ἀπατᾷς μήτε τὸν ἐχθρόν σου.

» Ἡ σοφία εἶναι θησαυρὸς, ὅστις παντοῦ
ἔχει τὴν ἀξίαν του.

- » Ἡ μετριοφροσύνη εἶναι ὁ καλλίτερος
κόσμος εἰς τὴν γυναικᾶ.

» Ἡ καλλιτέρα κατοικία εἶναι ὁ ἴδιος
τοῦ ἀνθρώπου οἶκος.

- » Ομίλει μετὰ γλυκύτητος καὶ εἰς τὸν
πτωχὸν ἀκόμη.

» Εὐχαριστώτερον εἶναι νὰ συγχωρῇ τις
ἢ νὰ ἐκδικῇται,

» Ὁ καλλίτερος στολισμὸς μιᾶς οἰκο-
γενείας εἶναι ἡ ὁμόνοια.

- » Ἐτοίμασον πρῶτον τὸ ἄροτρον, εἴτα
φροντίζεις περὶ τῶν βοῶν.

» Τὸ παίγιον καὶ αἱ ἔριδες φέρουσι τὴν
δυστυχίαν.

- » Δὲν ὑπάρχει ἀληθὲς ἀξία ἄνευ τῆς ἀ-
σκήσεως τῆς ἀρετῆς.

» Τὸ τιμᾶν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα εἶναι τὸ
μεγαλῆτερον σέβας, τὸ ὅποιον δύναται νὰ
δείξῃ τις πρὸς τὸν Θεόν.

- » Ἴπνος ἡσυχος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ
ἄνευ καθαρᾶς συνηδείσεως.

» Δὲν εὐρίσκει πάντοτε γάλα διὰ νὰ πίνῃ
τις· πρέπει νὰ συμμορφοῦται μετὰ τὰς πε-
ριστάσεις.

- » Πράττει ἐναντίον τῶν συμφερόντων
αὐτοῦ, ὅστις δὲν τηρεῖ τὸν λόγον του.

ΑΙ AMAZONES.

Ἡ λέξις *ἄμαζων* εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ
στερητικοῦ *a* καὶ *μαζος* (μαστός), ἄνευ
μαστοῦ. Λέγουσιν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐκοπτον
ἢ ἔκαιον τὸν δεξιὸν τῶν μαστῶν αὐτῶν καὶ
τινες νομίζουσιν ὅτι ἐπραττον αὗται τοῦτο
ἵνα μὴ θηλάσωσι τὰ τέκνα τῶν· ἀλλὰ τὸ
βεβαιότερον εἶναι, ὡς λέγει ὁ ἱπποκράτης
καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὅτι αὗται ἐκοπτον τὸν
ἕνα μαστὸν ἵνα δώσωσι πλείοτέραν ἰσχὺν
εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ ἵνα μὴ ἐμποδί-
ζωνται εἰς τὸ ἀκόντισμα. Αὕτη εἶναι ἡ
κοινῶς παραδεδεγμένη ἐτυμολογία τῆς λέ-
ξεως ταύτης. Τινὲς ἠθέλησαν νὰ δώσωσι
καὶ ἄλλας ἐξηγήσεις· καὶ πρῶτον ὁ Σέρβιος
λέγει, ὅτι ἡ λέξις αὕτη εἶναι σύνθετος ἐκ
τοῦ *ἄμα* καὶ *ζάω*, δηλαδὴ ὅτι ἔζων ὅλαι
οἰοῦ καὶ μόναι ἄνευ ἀνδρῶν.—Ἄλλοι, ἐκ
τοῦ *ἄμα* καὶ *ζώνη*, ὅτι αὗται ἔφερον ζώνην
καὶ ὅπλα ὡς οἱ ἄνδρες.

Κατὰ τὸν Βrosses, αἱ Ἀμαζόνες κατῴκησαν τὴν Ἀλβανίαν παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ Ἀλαζονίου, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἔλαβον τὴν ὀνομασίαν ταύτην. Οὗτος προσθέτει ὅτι αἱ Ἀλαζόνες, ἡ κατὰ τὸν Ὀμήρον Ἀλιζόνες, ἦλθον πρὸς βοήθειαν τῶν Τρώων μετὰ τοὺς Παφλαγόνας· καὶ τοῦτο, λέγει, εἶναι ἀποδείξεις ὅτι τὸ Σκυθικὸν αὐτὸ ἔθνος τῶν Ἀλαζόνων, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου κατῴκησεν εἰς Θεμισκύραν, πόλιν, κειμένην ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Παφλαγονίας. Ἐξηγεῖ δὲ τὴν λέξιν *αλιζών* ὡς ἔξῃς: *ποταμός ἐξ ἀλμυροῦ ὕδατος· ἐκ τοῦ θαλάσσης ἢ ὁρις* (ποταμός) εἰς πολλὰς ἀρχαίας γλώσσας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως *ἀλ.*

Ὁ Lefebvre de Villebrune νομίζει ὅτι ἡ ῥίζα τῆς λέξεως *αμαζών* εἶναι ἐκ τοῦ ἑβραϊκοῦ *אַמץ*, (ισχυρὸς, γενναῖος).

Ὁ Γ. Βάχτερος λέγει, ὅτι ἡ λέξις αὕτη εἶναι σύνθετος ἐκ τῶν Σερβικῶν λέξεων *мечъ*, (ξίφος) καὶ *жѣна*, (γυνή).

Ὁ Φρέρετος εἰκάζει, ὅτι εἶναι σύνθετος ἐκ τῶν Καλμουικῶν λέξεων *эмэ* ἢ *аэмэ*, (γυνή), καὶ *тсэйнэ* (ἄριστος, ἔξοχος, ἡ μάλλον ἡρώς).

Αἱ Ἀμαζόνες ἦσαν ἔθνος γυναικῶν μάχιμον, τὸ ὁποῖον κατῴκει περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, γῶραν τινὰ τῆς Καππαδοκίας καὶ τοῦ Πόντου, ἧς πρωτεύουσα ἡ Θεμισκύρα. Κατὰ δὲ τὸν Ἡρόδοτον περὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην.—Ὁ Στράβων ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, καὶ μεταξὺ ἄλλων λέγει, «τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν ὡς γυναικῶν στρατὸς, ἢ πόλις, ἢ ἔθνος συσταῖν ἂν ποτε χωρὶς ἀνδρῶν; καὶ οὐ μόνον γε συσταῖν, ἀλλὰ καὶ ἐφόδους ποιεῖν ἡσαίτο ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν, καὶ κρατῆσειεν οὐ τῶν ἐγγύς μόνον, ὥστε καὶ μέχρι τῆς νῦν Ἰωνίας προσελθεῖν· ἀλλὰ καὶ διαπόντιον στείλειτο στρατιάν μέχρι τῆς Ἀττικῆς; Τοῦτο γὰρ ὅμοιον, ὡς ἂν εἴ τις λέγει, τοὺς μὲν ἄνδρας γυναῖκας γερονέειναι τοὺς τότε, τὰς δὲ γυναῖκας ἄνδρας.»

Αἱ Ἀμαζόνες εἶχον ἴδιον βασίλειον καὶ ἰδίους νόμους, μὴ ἐπιτρέπουσαι εἰς τοὺς

ἄνδρας νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν· ἀλλ' ὅταν ἤθελον νὰ συλλάβωσι προσήρχοντο εἰς τὴν γῆν τῶν γειτόνων καὶ συνευρίσκοντο μετὰ ἀνδρῶν. Ἀνέτρεφον δὲ μόνον τὰ θηλυκὰ αὐτῶν τέκνα, διδάσκουσαι αὐτοῖς τὸν πόλεμον. Τὰ ἄρρενα τὰ ἐγκατέλειπον.

Λέγουσιν ὅτι αὐταὶ ἐξέτεινον τὰς κατακτήσεις αὐτῶν μέχρι τῶν ὀρίων τῆς Ἀσσυρίας καὶ τῆς Τανάδος, καὶ ἔκτισαν τὴν Ἑρσσον, τὴν Σμόρνην καὶ τὴν Μαγνησίαν.

Βασίλισσαι αὐτῶν ἦσαν ἡ Ἰππολύτη ἡ Ἀντιόπη, ἣν ἐπολέμησεν ὁ Θησεύς καὶ αἰχμαλωτίσας ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὸν Ἰππόλυτον. Ἡ Πενθεσίλεια, ἡ ἐλθούσα εἰς βοήθειαν τῶν Τρώων ἐπὶ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου καὶ φονευθεῖσα παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως· Ἡ Τώμυρις, βασίλισσα τῶν Μασσαγετῶν, ἥτις, φονευθέντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς δολίως ὑπὸ τοῦ Κίρου, νικήσασα καὶ φονεύσασα αὐτὸν, ἐβύβισε τὴν ἀποτμηθεῖσαν αὐτοῦ κεφαλὴν εἰς ἀσκὸν πλήρη αἵματος, καὶ τῷ εἶπε: «Σὺ μὲν ἐμὲ ζώουσάν τε καὶ νικῶσάν σε μάχῃ ἀπώλεσας παῖδα τὸν ἐμὸν» ἐλὼν δόλω, σὲ δ' ἐγὼ, κατὰ περὶ ἤπειλησα, αἵματος κορέσω» (α). Ἡ Θάληστρις, ἥτις ὑπῆγε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Κατὰ τὸν Η'. αἰῶνα ὑπῆρχεν εἰς Βοεμίαν ἀληθεῖς Ἀμαζόνες, ἔχουσαι ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν τὴν Λιδοῦσαν καὶ τὴν Βλάσταν. Ἐπὶ ὁκτῶ ἔτη ἡ Βλάστα, μετὰ τὸν θάνατον τῆς Λιδούσης, ἦν ὁ τρόμος τῆς Βοεμίας. Αὕτη ἠθέλησε τὸ 735 νὰ σχηματίσῃ βασίλειον ὑπὸ γυναικῶν· κατῴκησε δὲ μετὰ τοῦ στρατοῦ αὐτῆς τὸ ὄρος Βιδωβλέ. Δὲν εἶχε δεχθῇ τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης, ἀς εἶχε προτείνει αὐτῇ ὁ βασιλεὺς Πρζεμίσλαος, ἀλλ' ἐξέδωκε κώδικα, δι' οὗ ἔλεγεν ὅτι οἱ ἄνδρες εἰσὶ κατώτεροι τῶν γυναικῶν καὶ πρέπει νὰ ὦσιν ἐξαχρῶμενοι αὐτῶν.

Τὸ φρούριον τοῦ Βιδωβλέ ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βοεμίας· ἡ δὲ Βλάστα ἐφονεύθη πολεμοῦσα γενναίως.

(α) Ἡρόδοτος.